

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci **J. H.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, Praha 5**, pracoviště Ústí nad Labem, se sídlem Revoluční 3289/15, 400 01 Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 15.2.2013, č.j. 520 403 027/46091-KM, o invalidní důchod, **t a k t o :**

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí žalované ze dne 15.10.2012, č. j. 520 403 027, kterým zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp), s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Semily ze 6.9.2012 (dále jen OSSZ) není žalobce invalidní, neboť nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 15.2.2013 žalovaná nejprve ocitovala námitky žalobce, v nichž uvedl, že u něho i nadále přetrvává a závažně se komplikuje překážka, která mu objektivně brání v řádném výkonu jeho práv a povinností. Dne 18.10.2012 byl z důvodu náhle nastalých komplikací svého dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu opětovně hospitalizován a byly mu pevně stanoveny termíny dalších odborných vyšetření (tyto vypsál). Dále uvedl, že jeho dočasná pracovní neschopnost ze dne 19.3.2011 stále přetrvává. Žalovaná uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v celém rozsahu včetně uplatněných

námitek, posoudila invaliditu žalobce v souladu s ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění a odkázala na žalovanou vypracovaný posudek o invaliditě ze dne 12.2.2013, dle něhož žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zdp, protože se v jeho případě nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zdp, který ocitovala (viz níže). Na straně druhé napadeného rozhodnutí jsou uvedeny rozhodující odborné lékařské nálezy (rentgenologický-27.6.2012, magnetická rezonance mozku a krční páteře-27.6.2012, hospitalizace na II. interní klinice FN Hradec Králové od 2.8. do 15.8.2012, radiologická klinika FN Hradec Králové - 3.8.2012, 9.8.2012, 13.8.2012, urologická klinika FN Hradec Králové-14.8.2012, urologická ambulance Mladá Boleslav – 1.8.2012, 5.9.2012, 17.10.2012, oddělení tuberkulózy a respiračních nemocí Jičín-7.5.2012, neurologie Jičín-6.9.2012, revmatologie-16.10.2012, z nichž žalovaná v rámci námitkového řízení vycházela a na jejichž základě dospěla při posouzení zdravotního stavu žalobce k následujícím skutkovým zjištěním - diagnostickému souhrnu v tomto rozsahu: séronegativní spondylartritida nediferencovaná (diagnóza ze srpna 2012), vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře na podkladě degenerativních změn (osteochondróza, foraminostenóza), chronická prostatitida v terénu benigní hyperplasie prostaty, smíšená neuropatie dolních končetin, stav po ruptuře Achillovy šlachy v březnu 2011 s úplným zhojením, divertikulosa sigmatu, polyp sigmoidea (biopsie neprovedena z důvodu obav pacienta). Žalovaná vysvětlila, že posouzení zdravotního stavu žalobce v rámci námitkového řízení provedla bez přítomnosti žalobce na podkladě doložených odborných lékařských nálezů obsažených v dokumentaci OSSZ a doložené zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře s tím, že žalobce byl k projednání zdravotního stavu pozván opakovaně (na den 15.1.2013, 24.1.2013 a 4.2.2013), když na první dva termíny se omluvil, prvně proto, že byl od Vánoc upoután na lůžko a léčen antibiotiky, podruhé z důvodu probíhajících lékařských vyšetření, které nespecifikoval. Na třetí termín se bez omluvy nedostavil. Podle sdělení ošetřujícího lékaře ze dne 12.2.2013 však žalobce nebyl u tohoto lékaře v léčení a od prosince 2012 ho žalobce nenavštěvuje. K námitkám žalobce uvedla, že po prostudování zdravotnické dokumentace dospěla k závěru, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Žalobce má chronifikované zdravotní potíže pohybového a nosného aparátu s nespecifickými příznaky. Podstoupil mnohá vyšetření včetně diagnostické hospitalizace v srpnu 2012 na II. interní klinice v Hradci Králové a neurologického vyšetření při hospitalizaci v Mladé Boleslavi. Z provedených vyšetření vyplývá, že biochemické hodnoty jsou bez významných patologických markerů, žalobce revmatologem doporučenou medikací kortikoidy odmítá, analgetickou medikaci salazopyrinem na zjištěnou séronegativní spondylartritidu rovněž odmítá, stejně tak odmítá i ošetření polypu střeva a psychiatrické vyšetření. Žalovaná dále uvedla, že z hospitalizace v Nemocnici Mladá Boleslav byl doložen nález z provedené magnetické rezonance, který popisuje degenerativní změny páteře bez neurologického korelátu a ochablost svalového korzetu s uváděnými bolestmi více úseků zad, bez senzomotorického deficitu. Z doložených odborných nálezů došla žalovaná k závěru, že u žalobce se jedná o potíže v obecné rovině nemocnosti, léčebně ovlivnitelné i čerpáním dostupných lékařských metod, především v kombinaci s dodržováním přiměřené pohybové aktivity vedoucí k posílení břišního a zádového svalstva. Závěrem žalovaná konstatovala, že posudkem o invaliditě ze dne 12.2.2013 byl potvrzen závěr posudku OSSZ Semily ze dne 6.9.2012, že se v případě žalobce nejedná o dlouhodobě

nepříznivý zdravotní stav a nejsou tak splněny podmínky pro vznik invalidity podle § 39 odst. 1 zdp, proto námitky jako nedůvodné zamítl.

V podané žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí včetně jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 15.10.2012, je jak ve výrokové části i v odůvodnění objektivně nesrozumitelné, nepřezkoumatelné a zmatečné, „neboť k řádnému posouzení od 19.3.2011 v důsledku jeho pracovního úrazu prokazatelně trvajících a trvale se zhoršujících dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i zcela zásadního poklesu jeho pracovních schopností objektivně nedošlo, rozhodnutí nevycházejí z rozhodného skutkového i právního stavu a přehlíží podání žalobce“. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí ze dne 15.10.2012, č. j. 520 403 027 zrušil nebo aby rozsudkem vyslovil nicotnost obou rozhodnutí, dále navrhl, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 27.5.2013 navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl a žalobou napadené rozhodnutí jako správné potvrdil.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání dne 6.3.2015 v nepřítomnosti žalobce v souladu s ustanovením § 49 odst. 3 s. ř. s.

Soud předně uvádí, že v projednávané věci zadal Posudkové komisi MPSV s pracovištěm v Hradci Králové vypracování posudku o zdravotním stavu žalobce. Vyhotovený posudek ze dne 24.10.2013 soud poté zaslal dne 6.11.2013 k seznámení žalobci spolu s poučením dle § 8 odst. 5 s. ř. s. (poučení o právu namítat podjatost soudce a soudní osoby). Žalobce podáním ze dne 21.11.2013 vnesl námitku podjatosti „všech soudců zdejšího soudu v aktuálním obsazení a jejich vyloučení z projednávání a rozhodnutí nejen v této věci...“ Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23.1.2014 č.j. Nao 17/2014-37, které nabylo právní moci dne 31.1.2014, rozhodl tak, že všichni vyjmenovaní soudci správního úseku Krajského soudu v Hradci Králové (v počtu 8 včetně samosoudkyně JUDr. Ivony Šubrtové) nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 32 Ad 7/2013.

Krajský soud následně nařídil první jednání ve věci na den 21.3.2014 ve 13:00 hodin, k němuž předvolal žalobce a žalovanou. Žalobce dne 21.3.2014 ve 12:02 hod zaslal soudu faxem omluvu z jednání z důvodu akutního a náhlého střevního onemocnění s žádostí o odročení jednání, kterého se chce osobně zúčastnit. Žádné potvrzení lékaře nebylo přiloženo.

Soud této žádosti vyhověl a jednání odročil na den 18.4.2014 v 9:00 hod. Dne 16.4.2014 v 16.49 hod doručil žalobce faxem soudu další omluvu z jednání z důvodu „zhoršení zdravotního stavu, které mu objektivně brání vydat se na 60 km cestu k jednání soudu...“ s žádostí o jeho odročení, kterého se chce osobně zúčastnit, opět žádné lékařské potvrzení nepřiložil. Soud i této žádosti žalobce vyhověl, jednání odročil na den 23.5.2014 v 9.00 hod a uložil žalobci, aby soudu ve lhůtě 10ti dnů doložil potvrzení lékaře o jeho nemožnosti zúčastnit se jednání dne 21.3.2014 a dne

18.4.2014 s poučením, že k případné další omluvě a žádosti o odročení jednání je třeba včas předložit řádné potvrzení lékaře, jinak bude jeho žádost o odročení jednání zamítnuta. Žalobce soudu ve stanovené lhůtě nedoložil požadovaná potvrzení a dne 22.5.2014 ve 13.30 hod soudu zaslal faxem další omluvu z jednání na den 23.5.2014 z důvodu zhoršení zdravotního stavu „dle aktuálně přiloženého nálezu z dnešního odborného vyšetření a jeho závěrů a předepsaných léků, které mu objektivně brání vydat se na 60 km cestu k jednání soudu...“ s žádostí o odročení jednání, kterého se chce osobně zúčastnit. K žádosti přiložil nález D. Ď., Krajská nemocnice Liberec, ortopedická ambulance ze dne 22.5.2014 pro diagnózu M5445 v němž se uvádí: obtíže s Lp dlouhodobé, nyní asi 6 dnů bolest SI a LS v přechodu, potíže s Cp, Lp jako celkově cefalea. Kontrola za týden, doporučuje klid, šetření, polohování. Soud žádosti žalobce vyhověl a odročil jednání na den 27.6.2014 v 9.00 hod. V mezidobí krajský soud požádal ošetřujícího obvodního lékaře žalobce MUDr. J. M. o sdělení, zda je žalobce s ohledem na svůj aktuální zdravotní stav objektivně schopen zúčastnit se jednání před soudem, konkrétně jednání dne 27.6.2014. M. soudu sdělil, že žalobce se osobně dostavil do jeho ordinace na vyšetření dne 17.10.2012, další návštěva se neuskutečnila i přes písemnou výzvu dne 15.1.2013. V den konání jednání soudu dne 27.6.2014 žalobce soudu faxem doručil omluvu z jednání opětovně z důvodu zhoršení zdravotního stavu pro střešní potíže (lékařské potvrzení nedoloženo) s žádostí o jeho odročení, kterého se chce osobně zúčastnit a se žádostí o ustanovení zástupce soudem. Vzhledem k podané žádosti o ustanovení zástupce, soudu nezbylo, než jednání odročit na neurčito.

Krajský soud usnesením ze dne 23.7.2014 ustanovil žalobci zástupcem advokátku JUDr. Alenu Jirovcovou. Dalším usnesením ze dne 2.10.2014, č.j. 32Ad 7/2013-86 krajský soud jednak zrušil ustanovení uvedené advokátky k jejímu návrhu, který zdůvodnila kolizí v zastupování žalobce, neboť vystupuje na protistraně v jiném sporu žalobce vedeném před soudem a dále rozhodl tak, že žádost žalobce o ustanovení zástupce se zamítá, neboť v průběhu dalšího řízení vyšlo najevo, že žalobce soudu poskytl nepravdivé údaje o svých majetkových poměrech jako jedné z podmínek pro ustanovení zástupce soudem. Toto usnesení napadal žalobce kasační stížností. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27.11.2014, č.j. 10 As 234/2014-13, které nabylo právní moci dne 17.12.2014, kasační stížnost žalobce odmítl. Proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27.11.2014, č.j. 10 As 234/2014-13 a proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2.10.2014, č.j. 32Ad 7/2013-86 brojil žalobce ústavní stížností. Ústavní soud usnesením ze dne 27.2.2015, č.j. II. ÚS 517/15 návrh (ústavní stížnost žalobce) odmítl.

Krajský soud nařídil jednání na den 6.3.2015 v 9:00 hod. Dne 5.3.2015 v 16:09 hod (tj. po pracovní době soudu, která je do 15:30 hod) zaslal žalobce soudu faxem omluvu z jednání s žádostí o jeho odročení, kterého se chce osobně zúčastnit, tentokrát s odůvodněním, že *„spolu s manželkou, jejíž zdravotní stav je velmi závažný až kritický, se od konce loňského roku podrobují specializované odborné léčbě, jejíž součástí jsou průběžná specializovaná měření a odpovídající aplikace léčebných procedur a léků, když právě po včerejším 1x měsíčně 3x denně užitém léku o velmi vysoké koncentraci žalobce vůbec neusnul, probděl celou noc a po telefonické poradě se spec. lékařem musela být na dnes stanovena léčebná procedura odložena na zítřejší den 6.3.2015, když tato vyžaduje i následný klidový režim, navíc i další nyní nově užívaný lék (pozn. soudu: jméno lékaře ani název léku neuvedeno) má nežádoucí účinky na nervovou soustavu a negativně ovlivňuje jeho*

pozornost a schopnost soustředění a tak by bylo od žalobce zcela nezodpovědné a spojené s vysokým rizikem tuto nezávisle na jeho vůli a neočekávaně nastalou situaci v jeho jednání nezohlednit a neupřednostnit...“ Žalobce požádal o neprodlené vyrozumění faxem, dále požádal o poskytnutí lhůty k doplnění tvrzení a pro případ neodročení jednání a nevyhovění žádosti o poskytnutí lhůty, pak vznáší námitku podjatosti samosoudkyně JUDr. Ivony Šubrtové i všech soudců zdejšího krajského soudu s návrhem na jejich vyloučení z projednávání a rozhodnutí v této věci.

Soud této poslední žádosti žalobce o odročení jednání nevyhověl, konstatoval splnění podmínek ustanovení § 49 odst. 3 s. ř. s. (neúčast řádně předvolaných účastníků nebrání projednání a skončení věci, nejsou-li důvody odročení podle § 50 s. ř. s.) a jednal v nepřítomnosti žalobce, když žalobcem uváděné důvody neshledal za důležité ve smyslu § 50 s. ř. s.

Soud předně konstatuje, že žalobce činí obstrukce a neodůvodněné průtahy v řízení, záměrně a vždy až na poslední chvíli požádá o odročení jednání ze zdravotních důvodů (které střídavě mění), když pouze v jednom případě z pěti předložil po předchozím poučení soudu lékařské potvrzení. Žalobce se vždy dožaduje osobní účasti při jednání a zcela nedůvodně a paradoxně pak každé nařízené jednání soudu zmaří. Současná žádost žalobce o odročení jednání, předána na oddělení správního soudnictví dne 6.3.2015 v 7.00 hod, tj. 2 hodiny před vlastním jednáním, nebyla doložena žádnou relevantní lékařskou zprávou o žalobcově či manželčině natolik závažném zdravotním stavu, že by nebyl schopen zúčastnit se jednání soudu. Navíc žalobce byl již v minulosti soudem poučen o tom, že pokud svou neúčast nedoloží relevantním potvrzením tak, aby soud mohl vyhodnotit důležitost důvodu pro odročení jednání ve smyslu § 50 s. ř. s., nebude jeho žádosti o odročení vyhověno. Pokud pak žalobce jako alternativu nevyhovění jeho žádosti o odročení a poskytnutí jakési další lhůty pro doplnění tvrzení staví a vznáší námitku podjatosti samosoudkyně a všech soudců zdejšího krajského soudu, pak k této námitce soud nepřihlédl, neboť jak je výše uvedeno, o žalobcem již jednou uplatněné námitce podjatosti samosoudkyně a všech soudců v této věci bylo pravomocně rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu dne 23.1.2014, č.j. Nao 17/2014-37, přičemž žalobce současnou námitku podjatosti nijak nezdůvodnil. Předmětné řízení bylo zahájeno dnem 29.4.2013, kdy soudu byla doručena žaloba žalobce. Až do dnešního dne, tedy téměř dva roky od zahájení řízení, žalobce soudu nezaslal žádné konstruktivní doplnění tvrzení, ač tak učinit zcela jistě mohl, zasílá toliko žádosti o odročení jednání, v nichž uváděné náhlé zhoršení zdravotního stavu nedokládá, vyjma jednoho případu, žádnými lékařskými zprávami. Nebyl proto důvod pro poskytnutí jakékoliv další lhůty, když se jedná o zjevnou obstrukci ze strany žalobce. Soud tak dospěl k závěru o splnění podmínek pro jednání v nepřítomnosti žalobce.

V přezkumném řízení provedl soud důkaz z lékařské dokumentace OSSZ Semily posudkem ze dne 6.9.2012, v němž je uveden diagnostický souhrn onemocnění žalobce (jako výše), podkladová zdravotnická dokumentace ošetřujícího lékaře J. M. ze dne 19.3.2012 a odborné lékařské nálezy: RTG odd. Jablonec n. Nisou, R. 27.6.2012, MR mozku a Cp L. 27.6.2012, II. interní klinika FN Hradec Králové R. – hospitalizace 2.8.-15.8.2012, radiologická klinika FN Hradec Králové B. 3.8.2012, K. 9.8.2012, P. 13.8.2012, urologická klinika FN Hradec Králové doc. M. 14.8.2012, urologická ambulance Mladá Boleslav P. 1.8.2012,

oddělení tuberkulózy a respiračních nemocí Jičín K. 7.5.2012. Lékařka OSSZ uvedla, že žalobce je v dlouhodobé pracovní neschopnosti, která mu byla vystavena pro ruptury Achillovy šlachy vpravo, dne 19.3.2011 byla provedena sutura, zcela zhojeno (opakovaně si požádal o prodloužení pracovní neschopnosti). Žalobce udával polymorbidní stesky - bolesti zad, iradiace do LDK, bolesti hlavy s poruchou zraku, bolesti na hrudi, urologické potíže. Byla mu provedena magnetická rezonance mozku a krční páteře (27.6.2012), podrobil se diagnostické a posudkové hospitalizaci na II. interní klinice FN Hradec Králové od 2.8. do 15.8.2012. Žalobci byla doporučena další vyšetření a medikace, některé z nich odmítl (viz popis výše). Lékařka OSZZ uvedla, že diagnóza séronegativní spondylartritidy byla stanovena v srpnu 2012, léčení pokračuje, nejedná se však o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. V posudkovém závěru uvedla, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp.

V záznamu o jednání ČSSZ Ústí nad Labem, Lékařské posudkové služby pro námitkové řízení se sídlem v Liberci ze dne 12.2.2013 (posudek o invaliditě) je uveden výčet rozhodujících podkladů – lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobce, diagnostický souhrn onemocnění žalobce a výsledek posouzení zdravotního stavu. Posudkové zhodnocení je popsáno výše v rámci shrnutí odůvodnění napadeného rozhodnutí.

V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen PK MPSV nebo PK nebo komise), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.

Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku o zdravotním stavu žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, který byl vyhotoven po jednání konaném dne 24.10.2013 v nepřítomnosti žalobce. Ze sdělení PK vyplývá, že žalobce byl pozván k jednání PK na den 19.9.2013, které bylo odročeno, protože se žalobce nedostavil, nevyzvednul si v úložní době pozvánky zaslané na dodejku na dvě jím uváděné adresy. Znovu byl pozván v náhradním termínu na den 24.10.2013, a to dopisem ze dne 3.10.2013 na dodejku na obě uváděné adresy. Do data jednání PK byly obě zásilky vráceny PK jako nepřevzaté. Projednání proto proběhlo v nepřítomnosti žalobce, PK uvedla, že zdravotní dokumentace je pro posouzení dostatečná. Komise zasedala v řádném složení za účasti odborné lékařky z oboru neurologie, zdravotní stav žalobce hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace ČSSZ - Lékařské posudkové služby pro námitkové řízení, zdravotní dokumentace a nálezů doložených ve spise od ošetřujícího praktického lékaře J. M.

Všechny nálezy jsou popsány výše, PK zopakovala diagnostický souhrn a podstatné závěry vyplývající z provedených odborných lékařských vyšetření včetně konstatování, že žalobce některá další doporučená vyšetření či léčbu odmítl, jak je ostatně již uvedeno shora. V posudkovém zhodnocení PK uvedla, že komplexním zhodnocením zdravotních obtíží objektivizovaných odbornými nálezy nebyla naplněna kritéria invalidizace, uvedená v právním předpise. V případě žalobce nebyly podstatněji omezeny fyzické, psychické a smyslové schopnosti. PK

odůvodnila, že žalobce byl schopen být pracovně začleněn a byl schopen v plném rozsahu využívat pracovní schopnosti při dosažené kvalifikaci vysokoškolským vzděláním. PK dále uvedla, že při posudkovém závěru vychází z objektivně doložených vyšetření, která žalovaný opakovaně podstoupil pro objektivizaci zdravotního stavu, avšak nebyl doložen žádný nález, ze kterého by vyplývala jeho invalidizace. V posudkovém výroku PK uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý ve smyslu ustanovení § 26 zdp.

Při jednání soudu dne 6.3.2015 pověřená zástupkyně žalované navrhla zamítnutí žaloby s ohledem na shodné posouzení zdravotního stavu žalobce všemi posudkovými orgány. Náklady řízení nežádala.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že žaloba n e n í d ů v o d n á.

Podle ustanovení § 38 zdp má pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).

Z výše citovaného ustanovení § 38 zdp je zřejmé, že jednou ze dvou základních zákonných podmínek pro přiznání nároku na invalidní důchod je invalidita. Invalidita je podmíněna dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, v jehož důsledku dochází k poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35% (§ 39 odst. 1 zdp).

Podle § 26 zdp se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1

rok nebo podle poznatku lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok.

Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Soud, který sám nemá odborné medicínské znalosti, vycházel při hodnocení důkazů z provedených odborných lékařských posouzení zdravotního stavu žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s., podle kterého soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. nejpozději k datu 15.2.2013.

V projednávané věci se všechny posudkové orgány shodly v posudkovém hodnocení a závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zdp, neboť v jeho případě nebyl zjištěn či prokázán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zdp. Z průběhu celého správního řízení i přezkumného soudního řízení nelze přehlédnout, že žalobce, který si sám požádal o invalidní důchod, přičemž podmínkou pro jeho přiznání je předchozí řádné posouzení jeho zdravotního stavu, sám objektivnímu a celkovému posouzení svého zdravotního stavu brání tím, že odmítá další specializovaná vyšetření či léčebné postupy k jeho řádnému a objektivnímu zjištění, opakovaně se nedostavuje k jednání posuzujících lékařů (viz výše), zcela ignoruje pozvánky PK MPSV a jeho negativní a obstrukční přístup je zřejmý i ve vztahu k nařízeným soudním jednáním. Není pak pochybením posudkových orgánů, pokud posouzení zdravotního stavu žalobce provedly v jeho nepřítomnosti, když měly k dispozici dostatek odborných lékařských nálezů. Žalobce, ač některá další vyšetření odmítl, v rozhodném období roku 2012, kdy požádal o invalidní důchod, podstoupil řadu odborných vyšetření z různých medicínských oborů, dokonce se podrobil diagnostické hospitalizaci na II. interní klinice FN Hradec Králové ve dnech 2.8.-15.8.2012. Na základě v té době aktuálních lékařských nálezů pak bylo možné učinit dostatečný posudkový závěr o jeho zdravotním stavu. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o shodné odborné medicínské závěry všech posudkových orgánů, které nemá důvod zpochybňovat. Posudek PK, jako stěžejní důkaz v přezkumném soudním řízení, soud považuje za úplný a přesvědčivý, tento potvrdil a odůvodnil správnost žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce v průběhu soudního řízení nepředložil žádný důkaz či takový lékařský nález z rozhodného období, který by zvrátil či zpochybnil výše citované medicínské závěry.

Po provedeném přezkumném řízení soud uzavírá, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, neboť žalobce nesplňoval podmínky pro přiznání invalidního důchodu podle § 38 zdp. V řízení bylo prokázáno, že žalobce není invalidní dle 39 odst. 1 zdp, neboť v jeho případě nebyl prokázán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp. Žalobou napadené rozhodnutí je řádně a podrobně odůvodněno a je přezkoumatelné. Obecná žalobní námitka v tomto směru je nedůvodná.

Nad rámec výše uvedeného soud konstatuje, že při posouzení zdravotního stavu žalobce na OSSZ Semily dne 6.9.2012 lékařka OSSZ konstatovala, že diagnóza séronegativní spondylartritidy byla žalobci stanovena v srpnu 2012, tedy necelý měsíc před vlastním posouzením. Při vědomí definice dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dle § 26 zdp a předpokladu, že by se jednalo o

rozhodující zdravotní postižení, je logické, že v té době se skutečně nemohlo jednat o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Pokud se však u žalobce obtíže séronegativní spondylartritidy zhoršují, nemůže mít tato skutečnost, i kdyby byla prokázána aktuálním odborným lékařským nálezem, vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, a to s ohledem na ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. Bylo by možné zhodnotit ji k případné nové žádosti žalobce o invalidní důchod, neboť od posledního posouzení zdravotního stavu žalobce lékařkou OSSZ dne 6.9.2012, resp. stanovení diagnózy v srpnu 2012, uplynuly více jak dva roky.

S ohledem ke shora uvedenému soudu nezbylo, než v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Pro úplnost soud uvádí, že neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí, jakož i prvoinstanční rozhodnutí bylo nicotné, když žalobce v žalobě ani neuvedl v čem nicotnost obou rozhodnutí shledává. Konečně soud nerozhodoval ani o žalobcově žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě, neboť s ohledem na zamítnutou žádost o invalidní důchod nebylo o čem rozhodovat, resp. nebylo co odkládat.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl v řízení úspěšný a správnímu orgánu, který měl ve věci úspěch, toto právo nenáleží dle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 6. března 2015

JUDr. Ivona Šubrtová, v.r.
samosoudkyně